

Den där smutsen
I smutsiga väggar
Och överallt runtom
Taggtråd
Och trettio tusen själar som sover
Som en gång ska vakna
Och som en gång ska se
Sitt eget blod spillt

Jag var en gång ett litet barn
Det var för tre år sen
Ett barn som längtade efter en annan värld
Men jag är inte längre ett barn
För jag har lärt mig att hata
Jag är en vuxen människa nu
För jag har upplevt rädsla

Ord om blod och dödliga dagar
Då
Det är inte detsamma
Som monstret under sängen

Men jag tror ändå att jag fortfarande sover
Att jag ska vakna och vara barn igen
Och börja leka och skratta
Jag återvänder till barndomen
Ljuv som Törnrosa
Som en klocka väcker oss ur en dröm
Som en mor med ett lidande barn
Älskar och lider hon med honom
Så tragiskt det är
När de unga lever med fiender
Och med galgen hängande över sig
Så tragiskt det är
För barnen i ditt knä
Att få höra
Det här är för det godas skull
Det där för det ondas

Nånstans långt långt där borta
Sover barnet i mig lugnt
Längs stigen mellan träden
Där borta ligger huset
Som en gång var
Min stolthet och min glädje
Där föddes jag av min mor
Till denna världen
Så att jag fick gråta

Jag sover i skenet av ljusen vid min säng
En gång kommer jag kanske att förstå
Att jag var en sån liten parvel
Lika obetydlig som de här raderna

De trettio tusen själarna som sover bland träden
Ska en gång vakna
De ska öppna sina ögon
Och för att de ser

Så mycket

Kommer de att falla tillbaka i sömn